

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 57.761/3
van 2 juli 2015

avis 57.761/3
du 2 juillet 2015

over

sur

een amendement op het
wetsontwerp 'tot wijziging van
het Wetboek van de
inkomstenbelastingen 1992 op
het stuk van de
maaltijdcheques en de
niet-recurrente
resultaatsgebonden voordelen'

un amendement au projet de loi
'modifiant le Code des impôts
sur les revenus 1992 en matière
de titres-repas et d'avantages
non-récurrents liés aux
résultats'

Op 25 juni 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Financiën verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een amendement op het wetsontwerp ‘tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 op het stuk van de maaltijdcheques en de niet-recurrente resultaatsgebonden voordelen’.

Het amendement is door de derde kamer onderzocht op 30 juni 2015. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jo BAERT, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 2 juli 2015.

*

Le 25 juin 2015, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre des Finances à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un amendement au projet de loi ‘modifiant le Code des impôts sur les revenus 1992 en matière de titres-repas et d'avantages non-récurrents liés aux résultats’.

L'amendement a été examiné par la troisième chambre le 30 juin 2015. La chambre était composée de Jo BAERT, président de chambre, Jan SMETS et Jeroen VAN NIEUWENHOVE, conseillers d'État, Jan VELAERS et Bruno PEETERS, assesseurs, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jo BAERT, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 2 juillet 2015.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

Door te eisen dat de adviesaanvragen met een termijn van vijf werkdagen van een “bijzondere” motivering worden voorzien, heeft de wetgever tot uiting gebracht dat hij wil dat alleen in uitzonderlijke gevallen verzocht wordt om mededeling van het advies binnen die uitzonderlijk korte termijn. De aanvrager moet derhalve pertinente en voldoende concrete gegevens aanbrengen die het aannemelijk maken dat de ontworpen regeling dermate spoedeisend is dat noodzakelijkerwijze een beroep moet worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State (advies mede te delen binnen een termijn van vijf werkdagen) en waarom, op het ogenblik van de adviesaanvraag, geen beroep kon worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State (advies mede te delen binnen een termijn van in dit geval vijfenveertig dagen).

2. In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat:

“- de federale regering in haar regeringsverklaring de ondersteuning van energie-efficiëntie in samenwerking met de gewesten van de industrie onderschrijft;

- er reeds meerdere maanden verloren zijn voor bedrijven die beschikten over een vergunning of overeenkomst milieudoelstelling door het eindigen van de verlaagde tarieven op 31 december 2014 waardoor zij niet meer kunnen genieten van accijnsverlagingen;

- dit besluit is dringend aangezien het wetsontwerp tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 op het stuk van de maaltijdcheques en de niet-recurrente resultaatsgebonden voordelen op de agenda staat van de commissie financiën voor woensdag 8 juli 2015.”

3. Die motivering kan niet worden aanvaard.

Het eerste element van de motivering verduidelijkt enkel waarom de regering de ontworpen maatregel voorstelt.

Uit het tweede element blijkt dat sedert het opheffen met ingang van 1 januari 2015, van de accijnsverlaging voor aardgas ten gunste van bedrijven “met een overeenkomst of een vergunning milieudoelstelling”¹, deze bedrijven niet meer die accijnsverlagingen kunnen genieten en er voor hen daardoor “reeds meerdere maanden verloren zijn”. Daarmee wordt echter niet duidelijk gemaakt waarom over de herinvoering van accijnsverlagingen voor dergelijke bedrijven noodzakelijk een advies dient te worden gevraagd met toepassing van de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State.

Ten slotte wordt in de motivering ook melding gemaakt van de geplande bespreking, in de commissie Financiën van de Kamer van volksvertegenwoordigers, van het

¹ Die omschrijving kwam voor in artikel 419 van de programmawet van 27 december 2004, vooraleer het met ingang van 1 januari 2015 werd vervangen bij de wet van 19 december 2014.

wetsontwerp waarop de om advies voorgelegde tekst een amendement vormt en waarvan het opschrift geen enkel inhoudelijk verband met het ontworpen amendement doet vermoeden. Doch zelfs in de veronderstelling dat er toch een verband is, wordt enkel daardoor de spoedeisendheid niet aangetoond. Dat zou pas het geval zijn mocht ook de spoedeisendheid (van het onderdeel) van het wetsontwerp waarmee het amendement verbonden is, zijn aangetoond. Het gegeven dat een wetsontwerp ter bespreking is geagendeerd in een parlamentscommissie volstaat op zich evenmin om tot de spoedeisendheid te besluiten.

De adviesaanvraag is bijgevolg niet ontvankelijk.

*

1. Selon l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En exigeant que les demandes d'avis dans les cinq jours ouvrables soient « spécialement » motivées, le législateur a voulu que ce délai, extrêmement bref, ne soit sollicité qu'exceptionnellement. En conséquence, le demandeur doit invoquer des éléments pertinents et suffisamment concrets susceptibles de faire admettre que les dispositions en projet sont à ce point urgentes qu'il faille nécessairement recourir à la procédure visée à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'État (avis à communiquer dans un délai de cinq jours ouvrables) et pourquoi, au moment de la demande d'avis, il ne pouvait pas être recouru à la procédure visée à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'État (en l'espèce, avis à communiquer dans un délai de quarante-cinq jours).

2. En l'occurrence, l'urgence est motivée par la circonstance que :

« - de federale regering in haar regeringsverklaring de ondersteuning van energie-efficiëntie in samenwerking met de gewesten van de industrie onderschrijft;

- er reeds meerdere maanden verloren zijn voor bedrijven die beschikten over een vergunning of overeenkomst milieudoelstelling door het eindigen van de verlaagde tarieven op 31 december 2014 waardoor zij niet meer kunnen genieten van accijnsverlagingen;

- dit besluit is dringend aangezien het wetsontwerp tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 op het stuk van de maaltijdcheques en de niet-recurrente resultaatsgebonden voordelen op de agenda staat van de commissie financiën voor woensdag 8 juli 2015 ».

3. Cette motivation ne peut pas être admise.

Le premier élément de la motivation précise uniquement pourquoi le Gouvernement propose la mesure en projet.

Il ressort du deuxième élément que depuis la suppression au 1er janvier 2015 de la réduction des droits d'accises sur le gaz naturel en faveur d'entreprises « avec accord ou permis environnemental »¹, celles-ci ne peuvent plus bénéficier de ces taux réduits d'accises et qu'ainsi elles « ont déjà perdu plusieurs mois ». Ceci n'explique toutefois pas pourquoi la réintroduction de taux réduits d'accises pour de telles entreprises requiert qu'un avis soit demandé en application de la procédure visée à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'État.

Enfin, la motivation fait également mention de la discussion, prévue en Commission des Finances de la Chambre des représentants, du projet de loi sur lequel porte le texte soumis pour avis qui fait l'objet d'un amendement et dont l'intitulé ne laisse présumer, sur le fond, aucun lien avec l'amendement en projet. Toutefois, même à supposer qu'un tel lien existerait néanmoins, cet élément ne suffirait pas en soi à démontrer l'urgence. Il n'en serait ainsi que si l'urgence (de la partie) du projet de loi auquel (à laquelle) l'amendement est lié est également démontrée. La seule circonstance que la discussion d'un projet de loi est inscrite à

¹ Cette définition figurait à l'article 419 de la loi-programme du 27 décembre 2004, avant son remplacement, à partir du 1er janvier 2015, par la loi du 19 décembre 2014.

l'ordre du jour d'une commission parlementaire ne suffit pas non plus, par elle-même, à conclure à l'urgence.

La demande d'avis est dès lors irrecevable.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES

Jo BAERT